

paa anden Maade kunde have faaet billigere Tilbud; der blev i hvert Fald den Gang Mand og Mand imellem talt om, at noget saadant vilde have været muligt. Det er netop et af de Punkter, hvor jeg savner Bankkommissionens Beretning, fordi den formentlig maa oplyse noget ogsaa om dette Punkt.

Maa jeg for øvrigt til Karakteristik af, hvad jeg har ønsket om dette Forhold, have Lov at citere, at jeg den 17. Oktober 1922 ved første Behandling af Finansloven netop bad om, at disse Forhold, Optagelsen af det sidste Statslaan, det af 1921, maatte blive henvist til Undersøgelse i Bankkommissionen. Jeg har sagt derom: „Naar jeg nu kunde ønske dette Forhold undersøgt, er det ikke, fordi jeg venter, der skal komme noget som helst kriminelt Forhold frem. Ingenlunde, det føler jeg mig ganske overbevist om, at der ikke gør. Men det, jeg kunde ønske undersøgt, og det, som der her er givet en Lejlighed til at faa undersøgt, er dette: hvor megen Underhaandsindflydelse og Forhaandskendskab har betydet for Tidspunktet for Laanets Optagelse, hvor stor økonomisk Værdi det har haft for Landmandsbanken, og hvilken Betydning det har haft for de Kurser, der blev opnaaet for dette Statslaan“. Det er den saglige Begrundelse for min Interesse for disse Laan; og jeg tror, at naar Bankkommissionens Beretning en Gang kommer frem — det ske snart —, vil det vise sig, at denne saglige Kritik har været velbegrundet.

Med Hensyn til det store Spørgsmaal Balance udtalte den højtærede Finansminister, at naar vi stiller os det Maal at skabe Balance paa Finansloven, saaledes at vi ogsaa tager § 26 med, narrer vi os selv paa en sund Maade. Det er allerede af det ærede Medlem Hr. Korsgaard paavist, at det er tvivlsomt, om dette er rigtigt, at det i hvert Fald forudsætter en ganske anden Betragtning af hele Forretnings- og Afskrivningsspørgsmaalet end den, man i Almindelighed følger herhjemme, hvis den Sætning skal være ubetinget rigtig, at vi narrer os paa en sund Maade. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at af det Citat, jeg havde den Ære forleden at drage frem af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen under Finanslovbehandlingen i 1900, fremgaar det, at den Gang narrede vi os paa denne særdeles sunde Maade. Jeg indkasserer altsaa denne Anerkendelse for det daværende Finanssystem. Jeg maa med Hensyn til Finansloven fastholde, at det forekommer mig, at den er optimi-

stisk, og i øvrigt vil jeg gerne sige, at Udsigten til Balance i høj Grad afhænger af Borgernes Indtægter og atter af den Erhvervspolitik, man fører. Det har været omtalt og drøftet saa tidt, at jeg ikke skal trætte det høje Ting med at gentage dette.

Der er under Behandlingen kommet karakteristiske Udtryk for Længselen mod „de gode gamle Dage“, endog fra et isaa Henseende saa lidt disponeret Medlem som det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem talte om, at man nu kunde se det Syn, at en Mand sad med et stort Forbrug uden at svare nogen Skat til Kommunen. „I de gode gamle Dage“ var Forholdet jo ikke saaledes; da ramte man dette, og det vil ogsaa være muligt at gøre det endnu. Jeg erkender selv at have følt mig forarget ved at se en Mand føre et Hus af særdeles voluminøse Former, uden at denne Mand paa nogen Maade svarede Skat, fordi han var i Stand til at godtgøre paa fuldkommen loyal og lovlig Maade, at han havde ikke nogen Skatteindtægt. Det er der naturligvis noget uheldigt i, men det er netop det, man i sin Tid har villet fra de Partiers Side, der nu beklager sig over dette.

Med Hensyn til Forholdene efter Valget har der været ført en efterhaanden ret livlig Diskussion. Usikre er de jo, vi maa vel alle erkende, at det er vanskeligt at spaa. Erhvervspartiets kranke Skæbne synes jo ikke at skræmme Landmandspartiet fra paa Landet at gøre nøjagtigt det samme Forsøg, som man for Erhvervspartiets Vedkommende gjorde i Byerne. Det er min Tro, at dette Forsøg vil faa samme Resultat, som det andet Forsøg fik. Men derved er intet at gøre.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremsatte allerede første Gang, han havde Ordet, med Hensyn til Forholdene efter Valgene en Udtalelse, som jeg vil fæste mig ved; det er jo her, man skal have Oplysning om, hvad man fra den Side vil, man kan ikke vente nogen som helst Oplysning derom fra det radikale Partis Side. Det ærede Medlem sagde, at man med den Styrke, Administrationen har, vilde stræbe mod noget bedre Kaar for dem, der i Dag har de store økonomiske Vanskeligheder at kæmpe med. Denne Udtalelse om den Styrke, Administrationen har, vil jeg gerne sætte en meget tyk Streg under. Der foreligger her, hvad vi Jurister kalder for egen Tilstaaelse. Det er i hvert Fald første Gang, jeg møder det saa klart og saa tydeligt erkendt, hvilken stor Magt der ligger i dette at have Administrationen, og jeg understreger det, fordi man altid, naar vi